

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Na podstawie art. 13 § 2a, art. 14b § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r., poz. 1325 z późn. zm.), Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej stwierdza, że stanowisko Wnioskodawcy przedstawione we wniosku z 31 grudnia 2020 r. (data wpływu 8 stycznia 2021 r.), uzupełnionym pismem z 13 kwietnia 2021 r. (data wpływu 16 kwietnia 2021 r.), o wydanie interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego dotyczącej podatku od towarów i usług w zakresie prawa do odliczenia całości kwoty VAT z faktur jakie będą wystawiane przez warsztaty samochodowe za naprawy powypadkowe samochodów osobowych klientów Spółki objętych nowymi umowami o usługi zarządzania flotą pojazdów - **jest prawidłowe.**

UZASADNIENIE

W dniu 8 stycznia 2021 r., do tut. organu wpłynął ww. wniosek o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego w indywidualnej sprawie dotyczącej podatku od towarów i usług w zakresie prawa do odliczenia całości kwoty VAT z faktur jakie będą wystawiane przez warsztaty samochodowe za naprawy powypadkowe samochodów osobowych klientów Spółki objętych nowymi umowami o usługi zarządzania flotą pojazdów.

Ww. wniosek został uzupełniony pismem z 13 kwietnia 2021 r. (data wpływu 16 kwietnia 2021 r.), w związku z wezwaniem organu z 17 marca 2021 r. znak: 0111-KDIB3-1.4012.93.2020.1.ICZ, 0111-KDIB1-2.4010.106.2020.3.AK.

We wniosku przedstawiono następujące zdarzenie przyszłe:

M. Sp. z o.o. (dalej MFS, Spółka lub Wnioskodawca) to polska spółka zajmująca się usługami dotyczącymi kompleksowego zarządzania flotami samochodów osobowych poszczególnych firm (klientów MFS). Główna część usług jest wykonywana poprzez sieć zewnętrznych serwisów samochodowych nienależących do Spółki i zasadniczo obejmuje: przeglądy okresowe, konserwację układu hamulcowego, wymianę kół (zimowe-lennie), naprawy związane ze zużyciem eksploatacyjnym, usługi dodatkowe. MFS kupuje zatem zewnętrzne usługi serwisowe i komponenty samochodowe, które są niezbędne do wykonania swoich zobowiązań umownych wobec klientów. Ponośzone w tym zakresie wydatki stanowią dla Spółki w całości koszty uzyskania przychodów, od których MFS odlicza pełny VAT na zasadach ogólnych.

Obecnie MFS rozważa poszerzenie pakietu usług dla niektórych klientów także o naprawy powypadkowe samochodów osobowych. Wszystkie samochody osobowe tych klientów są wykorzystywane dojazd mieszanych, to znaczy wykorzystywane są do działalności gospodarczej firm oraz do jazd prywatnych pracowników, którzy otrzymali do dyspozycji samochody. Nowa formuła usług zakłada, że klienci Wnioskodawcy scedują na Spółkę uprawnienia z komunikacyjnych polis ubezpieczeniowych, a zewnętrzne serwisy samochodowe będą fakturować za naprawy powypadkowe Spółkę, a nie właściciela/użytkownika samochodów (klienta MFS). Następnie zgodnie z dyspozycją Spółki zakład ubezpieczeniowy wypłaci na rzecz serwisu samochodowego wartość netto naprawy powiększoną o 50% kwoty VAT, pozostałe 50% kwoty VAT będzie dopłacone do warsztatów samochodowych przez MFS.

Planowany proces wykonania nowych usług podsumowano poniżej:

1. powstanie szkody komunikacyjnej u klienta,
2. zgłoszenie szkody przez klienta do MFS,

3. zlecenie przez MFS wykonania naprawy przez zewnętrzny warsztat samochodowy,
4. wystawienie faktury przez warsztat na MFS,
5. wypłata odszkodowania przez zakład ubezpieczeniowy (kwota netto naprawy + 50% VAT) - kwota transferowana do warsztatu samochodowego (w niektórych przypadkach kwota może być wypłacona najpierw do Spółki, która to później przekazuje środki do warsztatu),
6. dopłata 50% kwoty VAT przez MFS na rzecz warsztatów samochodowych.
7. MFS jest czynnym podatnikiem VAT, wykonuje wyłącznie sprzedaż opodatkowaną VAT i ma siedzibę swojej działalności na terytorium Polski.

Pismem z 13 kwietnia 2021 r. Wnioskodawca uzupełnił opis sprawy w następujący sposób:

1. Czy Klienci MSF są właścicielami/ lub użytkownikami samochodów osobowych, o których mowa we wniosku?

Tak, Klienci MSF są właścicielami lub użytkownikami samochodów, o których mowa we wniosku, a kwestia ta została wprost wskazana w drugim paragrafie opisu stanu faktycznego/zdarzenia przyszłego.

2. Na kogo będą wystawiane faktury przez warsztaty samochodowe za naprawy powypadkowe samochodów osobowych klientów?

Faktury za naprawy powypadkowe samochodów osobowych klientów będą wystawiane na MFS. Kwestia ta została wprost wskazana w opisie stanu faktycznego/zdarzenia przyszłego (pkt 4 planowanego nowego procesu).

3. Czy umowa dot. usług kompleksowego zarządzania flotą, którą Wnioskodawca zamierza zawierać z klientami, będzie przewidywać obowiązek zarządzania przez Wnioskodawcę procesem likwidacji szkody (naprawy powypadkowej)?

Tak, nowa formuła usług zakłada przejęcie od klientów Wnioskodawcy procesu zarządzania procesem likwidacji szkód powypadkowych czemu towarzyszyć będzie także scedowanie na Spółkę uprawnień z komunikacyjnych polis ubezpieczeniowych klientów.

4. Jak będzie ustalona w umowie cena za wykonanie świadczenia tj. za wykonanie usługi zarządzania flotą, czy cena obejmuje całość świadczenia, czy też ustalone są osobno ceny za wykonanie poszczególnych czynności opisanych w umowie?

Zgodnie z umowami MSF przysługuje stałe comiesięczne wynagrodzenie ogólne za zarządzanie flotą samochodów.

5. Czy Wnioskodawcy przysługuje comiesięczne wynagrodzenie, na które składa się opłata za zarządzanie flotą (będąca comiesięcznym stałym wygradzeniem Wnioskodawcy z tytułu świadczenia czynności objętych świadczoną usługą zarządzania flotą)?

Tak, MSF przysługuje comiesięczne stałe wygradzenie z tytułu świadczenia czynności objętych świadczoną usługą zarządzania flotą.

6. Czy wydatki ponoszone przez Wnioskodawcę w związku z wykonywaniem usług zarządzania flotą będą/lub nie będą wyszczególniane na fakturze VAT wystawianej przez Spółkę na rzecz klientów z tytułu świadczenia usługi zarządzania flotą?

Stale comiesięczne wynagrodzenie za zarządzanie flotą ma charakter ryczałtowy. W tym zakresie na fakturze będzie wskazywany jedynie ogólny opis świadczenia: „Opłata za zarządzanie”. Wydatki ponoszone przez Wnioskodawcę w związku z wykonywaniem napraw serwisowych (z wyłączeniem napraw powypadkowych objętych ubezpieczeniem) będą fakturowane odrębnie jako: „Wykonanie zlecenia serwisowego nr...” - do tej faktury VAT wystawianej przez Spółkę na rzecz klientów dołączana będzie specyfikacja wykonanych robót i wymienionych części samochodowych (załącznik do faktury).

7. Czy usługa zarządzania flotą, będzie stanowić czynność opodatkowaną Wnioskodawcy?

Tak, usługi zarządzania flotą to podstawowa aktywność biznesowa MSF, realizowane czynności będą czynnościami opodatkowanymi.

W związku z powyższym opisem w zakresie podatku od towarów i usług zadano następujące pytanie:

Czy Spółce przysługuje prawo do odliczenia całości kwoty VAT z faktur jakie będą wystawiane przez warsztaty samochodowe za naprawy powypadkowe samochodów osobowych klientów Spółki objętych nowymi umowami o usługi zarządzania flotą pojazdów?

Stanowisko Wnioskodawcy:

Wnioskodawca stoi na stanowisku, że Spółce przysługuje prawo do odliczenia całości kwoty VAT (...) z faktur jakie będą wystawiane przez warsztaty samochodowe za naprawy powypadkowe samochodów osobowych klientów Spółki objętych nowymi (oraz rozszerzonymi) umowami o usługi zarządzania flotą pojazdów.

Poniżej przedstawiono uzasadnienie przyjętego stanowiska.

Zgodnie z zapisami art. 86 ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług (t.j. Dz.U. z 2020 r., poz. 106 ze zmianami; dalej: ustawa VAT) w zakresie w jakim towary i usługi są wykorzystywane do wykonywania czynności opodatkowanych, podatnikowi przysługuje prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego.

Pewne ograniczenia tego prawa przewiduje przepis art. 86a ustawy VAT, stosownie do którego w przypadku wydatków związanych z pojazdami samochodowymi, kwotę podatku naliczonego stanowi 50% kwoty podatku wynikającej z otrzymanych faktur jeśli pojazdy są wykorzystywane dojazd mieszanych (działalność gospodarcza podatnika oraz wykorzystanie osobiste pracowników). Definicja wydatków związanych z pojazdami samochodowymi jest szeroka i obejmuje między innymi wydatki na usługi naprawy lub konserwacji oraz inne towary i usługi związane z eksploatacją lub użytkowaniem tych pojazdów.

Stosownie do zapisów art. 15 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 865 ze zm.; dalej: ustawa CIT) kosztami uzyskania przychodów są koszty poniesione w celu osiągnięcia przychodów ze źródła przychodów lub w celu zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodów z wyjątkiem kosztów wymienionych w art. 16 ust. 1. Jeden z tych wyjątków został wskazany w art. 16 ust. 1 pkt 51 ustawy CIT i stanowi, że za koszty podatkowe nie uważa się 25% poniesionych wydatków z tytułu kosztów używania samochodu osobowego na potrzeby działalności gospodarczej jeżeli samochód osobowy jest wykorzystywany również do celów niezwiązanych z działalnością gospodarczą prowadzoną przez podatnika.

Wyżej przedstawione przepisy wskazują, że intencją ustawodawcy było wprowadzenie szczególnego reżimu dla rozliczeń wydatków związanych z samochodami osobowymi wykorzystywanymi do jazdy mieszanych. Stosownie do tego reżimu podatnikowi, który użytkuje wspomniane samochody osobowe przysługuje odliczenie jedynie połowy podatku VAT naliczonego, a kosztem uzyskania przychodu jest jedynie 75% poniesionego wydatku z tego tytułu. Należy jednak mieć na względzie, że literalna analiza opisywanych przepisów wskazuje, że wskazane ograniczenia dotyczą jedynie użytkowników pojazdów, wszelkie inne sytuacje gdzie fakturowane są koszty dotyczące samochodów osobowych ale nie dotyczą one eksploatacji tych samochodów, nie są objęte ograniczeniami. Art. 16 ust. 1 pkt 51 ustawy CIT mówi wprost o „wydatkach z tytułu kosztów używania samochodu osobowego”. Podobnie w treści art. 86a ust. 2 pkt 3 ustawy VAT akcent jest położony na koszty „towarów i usług związanych z eksploatacją lub użytkowaniem pojazdów”. Zgodnie z definicją słownikową „używanie” w ujęciu ekonomicznym to korzystanie z rzeczy (zastosowanie czegoś jako środek lub narzędzie) w związku z faktem jej posiadania, najmu lub umowy o podobnym charakterze.

W ramach usług jakie dla swoich klientów wykonuje MFS, Spółka nie może być postrzegana jako użytkownik bądź podmiot eksploatujący samochody osobowe swoich klientów jakie obejmuje usługami zarządzania flotą pojazdów. Rola MFS sprowadza się do pośredniczenia pomiędzy warsztatami samochodowymi i dostawcami części samochodowych, a firmami (klientami Spółki), które to są użytkownikami rzeczonych samochodów. Te wnioski nie ulegną zmianie także wówczas gdy pakiet usług wykonywanych przez MFS zostanie poszerzony o usługi obsługi powypadkowej pojazdów. Fakt, iż na Spółkę będą scedowane określone prawa z polis ubezpieczeniowych dotyczących samochodów, które uległy wypadkom, a zlecenia napraw i nadzór nad ich wykonaniem będzie realizowany przez Wnioskodawcę, nie zmienia charakteru w jakim występuje Spółka. Rolą MFS po otrzymaniu w zarząd samochodów osobowych od klientów będzie zorganizowanie niezbędnych czynności aby przywrócić pojazdy do pełnej sprawności; na żadnym etapie Spółka nie stanie się użytkownikiem tych samochodów, a ponoszone przez MFS koszty choć będą dotyczyć samochodów osobowych nie będą kosztami eksploatacyjnymi (kosztami związanymi z użytkowaniem pojazdów) lecz będą miały charakter ogólny (wydatki poniesione w związku z realizowaniem przez MFS usług na rzecz klientów - realizacja zadań związanych z obsługą klientów).

Konkludując, po stronie Spółki po rozszerzeniu zakresu usług o organizowanie napraw powypadkowych nie wystąpią wydatki podlegające pod specjalny reżim przewidziany w ustawie CIT i ustawie VAT dla rozliczania wydatków dotyczących samochodów osobowych wykorzystywanych do jazd mieszanych. Wnioskodawcy, który występuje w roli pośrednika między klientem (użytkownikiem samochodów), a usługodawcami świadczeń polegających na naprawach pojazdów, przysługiwać będzie prawo do pełnego odliczenia VAT naliczonego oraz prawo do ujęcia całości wydatków z faktur wystawianych przez warsztaty samochodowe jako kosztów uzyskania przychodów, przy zachowaniu ogólnych zasad przewidzianych ustawą CIT i ustawą VAT.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego zdarzenia przyszłego jest prawidłowe.

Zgodnie z przepisem art. 86 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2021 r. poz. 685), zwanej dalej „ustawą”, w zakresie w jakim towary i usługi są wykorzystywane do wykonywania czynności opodatkowanych, podatnikowi, o którym mowa w art. 15, przysługuje prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego, z zastrzeżeniem art. 114, art. 119 ust. 4, art. 120 ust. 17 i 19 oraz art. 124.

W myśl art. 86 ust. 2 pkt 1 lit. a) ustawy, kwotę podatku naliczonego stanowi suma kwot podatku wynikających z faktur otrzymanych przez podatnika z tytułu nabycia towarów i usług.

Zauważyć należy, że prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego przysługuje wówczas, gdy zostaną spełnione określone warunki:

- odliczenia tego dokonuje zarejestrowany, czynny podatnik podatku od towarów i usług oraz
- towary i usługi, z których nabyciem podatek został naliczony, są wykorzystywane do wykonywania czynności opodatkowanych, tzn. takich, których następstwem jest określenie podatku należnego (powstanie zobowiązania podatkowego).

Ustawodawca przyznał podatnikowi prawo do odliczenia podatku naliczonego w całości lub w części, pod warunkiem spełnienia przez niego zarówno przesłanek

pozytywnych, wynikających z art. 86 ust. 1 ustawy oraz niezaistnienia przesłanek negatywnych, określonych w art. 88 ustawy. Przepis ten określa listę wyjątków, które pozbawiają podatnika prawa do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego.

Należy zauważyć, że dla realizacji prawa do odliczenia podatku naliczonego niezbędne jest istnienie związku między dokonywanymi zakupami towarów i usług a prowadzoną działalnością.

Ustawodawca nie precyzuje, w jakim zakresie i w jaki sposób towary i usługi muszą być wykorzystywane do wykonywania czynności opodatkowanych, aby pozwoliło to podatnikowi na odliczenie podatku naliczonego. Związek dokonywanych zakupów z działalnością podatnika może mieć zatem charakter pośredni lub bezpośredni.

O związku bezpośrednim dokonywanych zakupów z działalnością podatnika można mówić wówczas, gdy nabywane towary służą np. dalszej odsprzedaży – towary handlowe lub też nabywane towary i usługi są niezbędne do wytworzenia towarów lub usług będących przedmiotem dostawy; bezpośrednio więc wiążą się z czynnościami opodatkowanymi wykonywanymi przez podatnika.

Natomiast, ze związkiem pośrednim nabywanych towarów i usług z działalnością podatnika mamy do czynienia w sytuacji, gdy ponoszone wydatki nie mają bezpośredniego odzwierciedlenia w osiągniętych obrotach, jakkolwiek ich ponoszenie warunkuje uzyskanie obrotu opodatkowanego podatkiem od towarów i usług.

Aby jednak można było wskazać, że określone zakupy mają pośredni związek z działalnością, istnieć musi związek przyczynowo-skutkowy pomiędzy dokonanymi zakupami towarów i usług a powstaniem obrotu. O pośrednim związku dokonanych zakupów z działalnością podatnika można mówić wówczas, gdy zakup towarów i usług nie przyczynia się bezpośrednio do uzyskania obrotu przez podatnika, np. poprzez ich odsprzedaż, lecz poprzez wpływ na ogólne funkcjonowanie przedsiębiorstwa jako całości, przyczynia się do generowania przez przedsiębiorstwo obrotów. Najczęściej do wydatków mających pośredni wpływ na wykonywanie czynności opodatkowanych zalicza się koszty reklamy, wydatki związane z udziałem w targach, konferencjach, koszty doradztwa podatkowego, obsługi prawnej.

Należy również podkreślić, że prawo do odliczenia podatku naliczonego, jako integralna część systemu VAT, w zasadzie nie może być ograniczane, ani pod względem czasu, ani też pod względem zakresu przedmiotowego. Nie jest to bowiem wyjątkowy przywilej podatnika, lecz jego fundamentalne prawo. Możliwość wykonania tego prawa powinna być zapewniona niezwłocznie i względem wszystkich kwot podatku, które zostały pobrane (naliczone) od transakcji związanych z zakupami. Decydujące znaczenie dla oceny istnienia prawa do odliczenia ma zamierzony (deklarowany) związek podatku naliczonego z czynnościami opodatkowanymi. Natomiast, w każdym przypadku należy dokonać oceny, czy intencją podatnika wykonującego określone czynności, z którymi łączą się skutki podatkowo-prawne, było wykonywanie czynności opodatkowanych.

Ponadto, jak stanowi art. 86a ust. 1 pkt 1 ustawy, w przypadku wydatków związanych z pojazdami samochodowymi kwotę podatku naliczonego, o której mowa w art. 86 ust. 2, stanowi 50% kwoty podatku wynikającej z faktury otrzymanej przez podatnika.

Przez pojazdy samochodowe – stosownie do art. 2 pkt 34 ustawy – rozumie się pojazdy samochodowe w rozumieniu przepisów o ruchu drogowym o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 tony.

Stosownie do zapisu art. 86a ust. 2 ustawy, do wydatków związanych z pojazdami samochodowymi, o których mowa w ust. 1, zalicza się wydatki dotyczące:

1. nabycia, importu lub wytworzenia tych pojazdów oraz nabycia lub importu ich części składowych;

2. używania tych pojazdów na podstawie umowy najmu, dzierżawy, leasingu lub innej umowy o podobnym charakterze, związane z tą umową, inne niż wymienione w pkt 3;
3. nabycia lub importu paliw silnikowych, oleju napędowego i gazu, wykorzystywanych do napędu tych pojazdów, usług naprawy lub konserwacji tych pojazdów oraz innych towarów i usług związanych z eksploatacją lub użytkowaniem tych pojazdów.

Na podstawie art. 86a ust. 3 ustawy, przepis ust. 1 nie ma zastosowania:

1. w przypadku gdy pojazdy samochodowe są:
 - a. wykorzystywane wyłącznie do działalności gospodarczej podatnika lub
 - b. konstrukcyjnie przeznaczone do przewozu co najmniej 10 osób łącznie z kierowcą, jeżeli z dokumentów wydanych na podstawie przepisów o ruchu drogowym wynika takie przeznaczenie;
2. do towarów montowanych w pojazdach samochodowych i do związanych z tymi towarami usług montażu, naprawy i konserwacji, jeżeli przeznaczenie tych towarów wskazuje obiektywnie na możliwość ich wykorzystywania wyłącznie do działalności gospodarczej podatnika.

W świetle art. 86a ust. 4 ustawy, pojazdy samochodowe są uznawane za wykorzystywane wyłącznie do działalności gospodarczej podatnika, jeżeli:

1. sposób wykorzystywania tych pojazdów przez podatnika, zwłaszcza określony w ustalonych przez niego zasadach ich używania, dodatkowo potwierdzony prowadzoną przez podatnika dla tych pojazdów ewidencją przebiegu pojazdu, wyklucza ich użycie do celów niezwiązanych z działalnością gospodarczą lub
2. konstrukcja tych pojazdów wyklucza ich użycie do celów niezwiązanych z działalnością gospodarczą lub powoduje, że ich użycie do celów niezwiązanych z działalnością gospodarczą jest nieistotne.

Z opisu sprawy wynika, że Wnioskodawca zajmuje się usługami dotyczącymi kompleksowego zarządzania flotami samochodów osobowych poszczególnych firm. Wnioskodawca jest czynnym podatnikiem VAT, wykonuje wyłącznie sprzedaż opodatkowaną VAT.

Główna część usług jest wykonywana poprzez sieć zewnętrznych serwisów samochodowych nienależących do Spółki i zasadniczo obejmuje: przeglądy okresowe, konserwację układu hamulcowego, wymianę kół (zimowe-lętne), naprawy związane ze zużyciem eksploatacyjnym, usługi dodatkowe. MFS kupuje zatem zewnętrzne usługi serwisowe i komponenty samochodowe, które są niezbędne do wykonania swoich zobowiązań umownych wobec klientów. Ponoszone w tym zakresie wydatki stanowią dla Spółki w całości koszty uzyskania przychodów, od których MFS odlicza pełny VAT na zasadach ogólnych.

Obecnie MFS rozważa poszerzenie pakietu usług dla niektórych klientów także o naprawy powypadkowe samochodów osobowych. Wszystkie samochody osobowe tych klientów są wykorzystywane dojazd mieszanych, to znaczy wykorzystywane są do działalności gospodarczej firm oraz do jazd prywatnych pracowników, którzy otrzymali do dyspozycji samochody. Nowa formuła usług zakłada, że klienci Wnioskodawcy scedują na Spółkę uprawnienia z komunikacyjnych polis ubezpieczeniowych, a zewnętrzne serwisy samochodowe będą fakturować za naprawy powypadkowe Spółkę, a nie właściciela/użytkownika samochodów.

Klienci MSF są właścicielami lub użytkownikami samochodów, o których mowa we wniosku. Zgodnie z umowami Wnioskodawcy przysługuje stałe comiesięczne wynagrodzenie ogólne za zarządzanie flotą samochodów.

W związku z tak przedstawionym opisem sprawy wątpliwości Spółki dotyczą prawa do odliczenia całości kwoty VAT z faktur jakie będą wystawiane przez warsztaty

samochodowe za naprawy powypadkowe samochodów osobowych klientów Spółki objętych nowymi umowami o usługi zarządzania flotą pojazdów.

Jak wynika z powołanych przepisów, w niniejszej sprawie ograniczenie wynikające z art. 86a ustawy nie będzie miało zastosowania, bowiem wątpliwości Wnioskodawcy dotyczą wyłącznie odliczenia podatku w związku z nabyciem towarów i usług na potrzeby świadczonych usług zarządzania flotą, nie przeznaczonych do wykorzystywania w związku z Jego pojazdami samochodowymi w Jego działalności gospodarczej.

Wskazać należy, że zgodnie z powołanymi wyżej przepisami, rozliczenie podatku naliczonego na zasadach określonych w art. 86 ustawy uwarunkowane jest tym, aby nabywane towary i usługi były wykorzystywane przez podatnika podatku VAT do wykonywania czynności opodatkowanych. W niniejszej sprawie Wnioskodawca jest czynnym podatnikiem podatku VAT. Wnioskodawca w związku ze świadczeniem usług kompleksowego zarządzania flotą samochodów osobowych poszczególnych firm (Klientów) rozważa poszerzenie pakietu usług dla niektórych klientów także o naprawy powypadkowe samochodów. W ramach tych usług nastąpi wykonanie szeregu czynności polegających na: zleceniu przez Wnioskodawcę wykonania naprawy przez zewnętrzny warsztat samochodowy, wystawieniu faktury przez warsztat na Wnioskodawcę, wypłacie odszkodowania przez zakład ubezpieczeniowy (kwota netto naprawy + 50% VAT), dopłata 50% kwoty VAT przez Wnioskodawcę na rzecz warsztatów samochodowych.

Zatem w analizowanej sprawie pomimo, że część należności za usługę naprawy samochodów jest finansowana przez Zakład ubezpieczeń (w ramach wypłaty odszkodowania) to Spółka jest nabywcą wskazanej usługi. Nabycie usługi naprawy samochodów jest dokumentowane fakturą wystawioną na Spółkę. Ponadto, Spółka nabywa wskazaną usługę do czynności opodatkowanych polegających na świadczeniu usług zarządzania flotą, którą wykonuje na rzecz Klienta. Spółka za świadczenie usługi pobiera od Klienta miesięczne zryczałtowane wynagrodzenie.

Tym samym, w niniejszej sytuacji, Wnioskodawcy przysługuje prawo do odliczenia całości kwoty VAT z faktur jakie będą wystawiane przez warsztaty samochodowe za naprawy powypadkowe samochodów osobowych klientów Spółki objętych nowymi umowami o usługi zarządzania flotą pojazdów, bowiem będą spełnione przesłanki, o których mowa w art. 86 ust. 1 ustawy, warunkujące prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego.

Wobec powyższego stanowisko Wnioskodawcy jest prawidłowe.

Ocena stanowiska Wnioskodawcy w zakresie podatku dochodowego od osób prawnych jest przedmiotem odrębnego rozstrzygnięcia.

Zaznacza się, że zgodnie z art. 14b § 3 ustawy Ordynacja podatkowa, składający wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej obowiązany jest do wyczerpującego przedstawienia zaistniałego stanu faktycznego albo zdarzenia przyszłego. Organ jest ściśle związany przedstawionym we wniosku stanem faktycznym (opisem zdarzenia przyszłego). Zainteresowany ponosi ryzyko związane z ewentualnym błędnym lub nieprecyzyjnym przedstawieniem we wniosku opisu stanu faktycznego (zdarzenia przyszłego). Wydając przedmiotową interpretację tut. Organ oparł się na wynikającym z treści wniosku opisie stanu sprawy. W związku z powyższym, w przypadku zmiany któregośkolwiek elementu przedstawionego we wniosku opisu sprawy niniejsza interpretacja traci swą aktualność.

Należy podkreślić, że niniejsza interpretacja została wydana na podstawie przedstawionego we wniosku opisu stanu faktycznego, co oznacza, że w przypadku, gdy w toku postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej zostanie określony odmienny stan sprawy, interpretacja nie wywoła w tym zakresie skutków prawnych.

Zgodnie z art. 14na § 1 Ordynacji podatkowej, przepisów art. 14k-14n nie stosuje się, jeżeli stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe będące przedmiotem interpretacji indywidualnej stanowi element czynności będących przedmiotem decyzji wydanej:

1. z zastosowaniem art. 119a;
2. w związku z wystąpieniem nadużycia prawa, o którym mowa w art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług;
3. z zastosowaniem środków ograniczających umowne korzyści.

Przepisów art. 14k-14n nie stosuje się, jeżeli korzyść podatkowa, stwierdzona w decyzjach wymienionych w § 1, jest skutkiem zastosowania się do utrwalonej praktyki interpretacyjnej, interpretacji ogólnej lub objaśnień podatkowych (art. 14na § 2 Ordynacji podatkowej). Powyższe unormowania należy odczytywać łącznie z przepisami art. 33 ustawy z 23 października 2018 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawy - Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2193 z późn. zm.), wprowadzającymi regulacje intertemporalne.

Interpretacja dotyczy zdarzenia przyszłego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w (...), za pośrednictwem organu, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi - (Dz. U. z 2019 r., poz. 2325 z późn. zm.).

Skargę wnosi się w dwóch egzemplarzach (art. 47 § 1 ww. ustawy) na adres: Krajowa Informacja Skarbowa, ul. Teodora Sixta 17, 43-300 Bielsko-Biała lub drogą elektroniczną na adres Elektronicznej Skrzynki Podawczej Krajowej Informacji Skarbowej na platformie ePUAP: /KIS/SkrytkaESP (art. 54 § 1a ww. ustawy), w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie albo aktu, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 4a (art. 53 § 1 ww. ustawy). W przypadku pism i załączników wnoszonych w formie dokumentu elektronicznego odpisów nie dołącza się (art. 47 § 3 ww. ustawy). W przypadku wnoszenia skargi w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego i stanu epidemii jako najwłaściwszy proponuje się kontakt z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego ePUAP.

Zgodnie z art. 57a ww. ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, skarga na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydaną w indywidualnej sprawie, opinie zabezpieczającą i odmowę wydania opinii zabezpieczającej może być oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczeniu się do błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd administracyjny jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawa.